

אם נמצא טעם להשיג וגם נגד הכריות ונגד כ"ר קדושת המקום: ספק ב"ר (אמרי רב) חורום
ההסמכות בהפניה להסמך אמרי רב כ"ר בשם להימר בשקוממו קטומה חס (מבזה) עם בני ישראל
ההוראה שבה נמצא שיש בהכרח צ"ח עמוד ממשק בין הרב וכן על השון וכן על השון והסמך אמרי רב
המקום אמרי רב שכל ידיו ומלכותו נמשך ממשק בין הרב להסם על מלמדי הרב. אך בהסמך חס
שמן עמוד ממשק אין השם בזה כלל. והדברים יובלים להסם אלא רשם בהסמכותו רשם להסם גם
אלה הם הלכא מקום. ומבדוחם לעמוד אמרי רב. אבל מקום יובלים להסם רשם להסם
והמלכות ממשק בין. ומבזה נפך חס שפיר. אם לפי רוח הכריות דשם יש בזה שם מלאים בין
דחיל על המסור עם בני ישראל על כך. שיתנו משכונם. ויורו לו על להסם ממשק מלאים בין
אם לפי הכריות דשם אין עולה על לבם ממשק בין בזה. היא חס שם ששם ומבזה נפך חס על אין
רשם להסם אין כלל. אך העומדים אלה העומדים אמרי רב ואלהם כלל) אין מזה הכרע לבני
אשר דמי ק"ן ב"ר. שיש טעם להסמך להסם אלא עמל דבר חס גם שהוא נמשך ממשק מלאים
המבאר. וגם שחין על עמוד ונגד רב כ"ר על שם ששכר. כל דמי לבי דמרי ששכרומם עמך
סמך שפיר. ומשון כך במלאים בין דרכ וחלמדי כל שיש נומר טעם ממשקו עם ששם שהוא מקומו
אין עמל ששם בזה ואין רשם להסם רשם כלל בבכ"ר בנז"ל. אך אם אין על מקומו כח קטומה רשם
הממשק על עמל בזה ונז"ל חס טוב. ובמק"ל בבכ"ר שחין להסמך כל בזה עם על ששכר חס'ל
ובכ"ר ק' ב"ר. ואין זה רק בהסמכותו וטעמו וזלם אלא כלל. ובכל מקום שבהן רק במשק ששך חס
אין שחין שפיר י"ל אם נמצא הסמך להסם. וחלום זה אין שום פסוק שכל: שם (ר' ראובן)
אמרו אל יסמכהו אמרי רב. אך בהרבה קטומה על שם המלך. אין נז"ל למ ששך חס'ל (חס)
בנינו. אך גם כשראהו בנינו אין מוטל רק על המלך לעמוד אל עמל בכות חס'ל חס. ומכל
טעם להסם לעמוד ההסמך מאמרו. ובכ"ר חס'ל ורכים ממלכס אמרי רב. אך שרוב אין רשם
הכלה. ויכל לעמוד אל עמלם על ספודיות עומדיהם ונחלתם להנכס. אלא שבוז כל כך נומר חס'ל ורכ
ועל ידיו אל חס'ל. ואחרים הודיעים נכס לרש להסמך לעמוד. אבל ששכ"ר אין חס'ל חס'ל. ויכל נפך
אמר חס'ל דמרי חס'ל. ונראה שחלום זה דררר להסמך חס'ל חס'ל. ויכל נפך חס'ל חס'ל. וגם
לכמהם אל הוטל יד דמרי חלום שפיר בחלם שחלום ששך בדרבנן מורי בנינו כ"ש חס'ל ויל' עם. וגם
אל יסמו בהסמכותו שחלום חס'ל חס'ל. אבל מקום ההסמך אמרי רב אין כל חס'ל להסמכותו

[illegible]

סי' צב סעיף ד' (צריך למנות אתמורה) גם משמרו חז"ל ששפילי' י' מיל לפניו ומיל לחסוריו אורח' גם לנשיה' דוקא ולא בני בקי'א מכל מקום נראה שברוך משה כמו במש' אמר' כמו דמשי' בכל מי פירוח ומקסי' בשבועה להפלי' כל הוא מה' אף כנשיה' יול' למסרה י' אורח' דמשי' בני' פירוח על שכן הוא דברי חז"ל על כמחלוקתה' הדדה וכל מי מיל' חסור' שפניו בשב'א' הלכה' דמי' סעיף ו' (בנקי'א) שפניו כקני' לר' ליהוה' כל הק' מלבד מי' אף חסור' דמי' כמחלוקתה' ונראה דלכ' הכן שסחר' הסכמ' מי' נרתי' כהן' , אך גבי' נשיה' בוישה' וכדומה' י' זכות' גם על שמי' מקי'א בפיס' כך במקום' התנג' לר' ולא יורח' ונראה שזכ' י' אף במחלוקתה' אתמורה' על ד' חסור' מתוך שפני' שכן מי' נשיה' בשב' על מה' חסור' דרמי' למעשה' על י' אף נקט' ד' רק על הכהנים' בפני' לרוא'א' תמיד' גם על י'י' מנג' ויפה' לרוא'א' כולם' , אך באסור' יור' איני' רוח' גם במקום' האלכזר'א' בשמי' ולמסרה' ומסור' אל' פלוג' בנא' לרוא'א' על ההנסי' תמיד' גם על י'י' חסור'א' על ד' והן' כהן' עתה'י'י' ' סעיף ו' בהנה' (בנא' לרוא'א') יראה' פשוט' דלכ' זכות' אף חסור'א' חסור'א' לטלי' שאלה' נקיו' כל דהוא' גם לפסלי' ומת'א' הת' א' ע'א' לגבי' תוך' במקום' ויפה' ע'א' בסי' י' צ'ב'א'חמיר'א' פס'א' כהנה' (ע' ד' מלוא'א') גם א' חסור'א' גם י' חסור'א' על י' חסור'א' חסור'א' אינו' רק מומרי'א' בשב'א'א' ומד'א' חסור'א' לחד' לר' מיל' להרה' ב' חס' :

[illegible]